

CAND. MERC. STUDERENDE

Vintereksamen 2011-2012

Ordinær eksamen

Skriftlig prøve i: 31240 Videregående formueret

Varighed: 3 timer

Hjælpemidler: Alle

Ann Andersen, 24 årig arkitektstuderende bosiddende i Århus, havde i lang tid følt, at hendes studier ikke gik særligt godt, og hun besluttede derfor i foråret 2010 at tage en længere orlov for at tænke over tingene. I maj måned 2010 fik hun en idé. Hun ville åbne en bogcafé med salg af brugte og antikvariske bøger. I bogcaféen skulle kunderne have mulighed for at sidde i behagelige lænestole og læse uddrag af bøgerne, inden de besluttede sig for at købe dem. Samtidig skulle de kunne nyde økologisk kaffe, the, sandwich og kager i et lille café-område.

Ann havde en børneopsparing på 75.000 kr., som hun stadig ikke havde brugt, og som hun ville anvende til at starte bogcaféen med. Hun havde dog brug for mere kapital. I første omgang spurgte hun sine forældre, Eskil og Erna Andersen, der imidlertid afslog. Hun henvendte sig derfor til sin rige onkel, Tom Andersen, Risskov, for at høre, om hun kunne låne penge af ham. Tom havde tjent sine penge på at importere kaffemaskiner til det nordiske marked, og han havde kontorlokaler i Århus Centrum tæt på et ledigt lokale, som Ann havde fundet til sin bogcafé.

Ann var Toms yndlingsniece, så selvfølgelig kunne hun det. Tom ville imidlertid gerne have forældrene med på banen, så han foreslog, at de også støttede op om Ann, før han ville forpligte sig. Herefter afholdt alle parterne et møde hvor følgende blev aftalt:

- a) Tom låner Ann 100.000 kr.
- b) Tom låner Ann to af de nye espressomaskiner, model "Italia 10" og model "Italia 20"
- c) Eskil og Erna udlåner 4 antikke bogreoler og en antik købmandsdisk til Ann, så hun ikke skal investere så meget i inventar.

I forbindelse med aftalen mellem Tom og Ann blev der lavet et dokument, der er vedhæftet nedenfor.

I september måned 2010 åbnede bogcaféen. Der udviklede sig hurtigt et noget problematisk forhold mellem Tom og Ann. Det var aftalt, at Tom i rimeligt omfang kunne komme med sine forretningspartnere og anvende caféområdet i bogcaféen, hvilket han efterhånden gjorde 3-4 gange om ugen, idet han så kunne vise dem de to espressomaskiner – der var topmodeller i programmet – i et virkeligt café-miljø, hvilket var god markedsføring for Tom's maskiner.

Som aftalt, havde Tom og hans forretningsforbindelser ligeledes ret til at få gratis kaffe og kage i denne forbindelse, og dette udgjorde nu en udgift på ca. 1.000 kr. om måneden for Ann. I starten havde dette være ca. 500 kr. om måneden.

Ann sendte derfor i maj måned 2011 Tom en e-mail, hvori hun tilkendegav, at hun fremover henstillede, at Tom maksimalt kom 1-2 gange om ugen, som det havde været normalt i starten, idet hun måtte koncentrere sine kræfter om at drive en overskudsgivende forretning.

Tom tog dette meget ilde op, og i en mail dateret 6. juni 2011, skrev Tom følgende:

"Jeg er meget ked af den måde, du behandler mig på, Ann, efter alt det jeg har gjort for dig! Jeg skal derfor oplyse dig, at jeg dags dato har overdraget min fordring på dig til min bankforbindelse, Nordsøbanken, og hvad de vil gøre med hensyn til at kræve betaling af dig, må være op til dem. Jeg skal samtidig bede dig om at udlevere de to espressomaskiner. Du har to uger til at tilbagelevere dem, så du kan købe nogle andre i mellemtiden. Jeg er meget skuffet over dig, og over at du ikke vil byde mig og mine forretningsforbindelser velkommen på samme måde som hidtil! Jeg vil derfor ikke komme mere i din café."

I et brev den 8. juni 2011, modtog Ann følgende meddelelse fra Nordsøbanken:

"Vi har den 6. juni 2011 fået transport fra Tom Andersen på en fordring på 100.000 kr. mod Dem i henhold til aftaledokument af 22. juni 2010. Af aftaledokumentet fremgår det, at De giver Tom Andersen visse naturalydelse, som modydelse for lånet. Da vi i sagens natur normalt ikke modtager sådanne ydelser som bank, vil vi konvertere disse ydelser til en nominel rente, på 3 %. Hvis ikke dette kan anerkendes, vil vi henholde os til dokumentets ordlyd, dvs. kræve naturalydelse som Tom Andersen ville have kunnet gøre det."

Det var ikke omtvistet mellem parterne, at de 3 % nogenlunde svarer til, at Tom og hans kunder spiste og drak for ca. 500 kr. om måneden.

Ann protesterede i en e-mail af 9. juni 2011 til både Tom og banken mod denne overdragelse. Hun mente for det første ikke, at det var muligt at overdrage fordringen. For det andet mente hun, at hvis det var muligt at overdrage fordringen, kunne man i hvert fald ikke konvertere naturalydelsen til en renteydelse, ligesom hun ikke var forpligtet til at acceptere, at bankens ansatte og kunder var de nye modtagere af naturalydelse.

Banken fastholdt, at det var muligt som beskrevet. Hvis ikke det var muligt, ville fordringen gå tilbage til Tom. Tom tilkendegav herefter over for Ann ved e-mail af 10. juni 2011, at hvis transporten gik tilbage, ville han kræve indfrielse af fordringen straks. Ann protesterede straks samme dag i en e-mail mod dette, da hun mente, at hun i det mindste måtte have krav på et vist varsel. Tom tilkendegav pr. telefon, at hvis han ikke kunne kræve fordringen indfriet straks, måtte han have rente, til indfrielse kunne ske. Ann tilkendegav i samme samtale, at han kunne komme i caféen og få kaffe og kage, som oprindeligt aftalt i rimeligt omfang, 1-2 gange om ugen.

Tag udførligt og begrundet stilling til følgende spørgsmål:

- 1. Kan Tom overdrage fordringen til Nordsøbanken?**
- 2. Under forudsætning af, at spørgsmål 1 skal besvares bekræftende, ønskes en redegørelse for, om Nordsøbanken kan kræve modydelsen præsteret som påstået?**
- 3. Uanset svarene på spørgsmål 1 og 2 ønskes en besvarelse af, at hvis det antages, at fordringen *ikke* kan overdrages til Nordsøbanken, kan Tom så i givet fald kræve indfrielse straks eller mod et vist varsel?**
- 4. Under samme forudsætninger som i spørgsmål 3 ønskes oplyst, om Tom vil kunne kræve rente af sit tilgodehavende, hvis han ikke mere vil komme i caféen?**

Den 11. juni 2011, i ly af nattens mulm og mørke, brød tyve ind i Ann's café, og stjal de to espressomaskiner. Ann havde allerede i sin mail af 9. juni 2011 protesteret imod, at hun skulle levere dem tilbage med så kort varsel – og nu måtte hun i en mail til Tom af 12. juni 2011 skrive, at hun desværre ikke *kunne* levere dem tilbage, da de var blevet stjålet. Det var ubestridt, at Ann havde overholdt alle regler om aflåsning af lokalerne og havde haft normal tyverisikring installeret, desværre uden effekt. Tom krævede nu 40.000 kr. i erstatning, hvilket ubestridt var espressomaskinernes værdi. Maskinerne var ikke forsikrede. Ann nægtede at betale så meget som en krone.

- 5. Tag udførligt og begrundet stilling til parternes tvist, herunder om Ann er forpligtet til at betale Tom erstatning.**

Da Ann's forældre hørte om problemerne mellem hende og Tom, tog de straks parti for Tom, idet de syntes Ann opførte sig urimeligt. De krævede herefter bogreoler og købmandsdisk udleveret straks. Ann, der var ved at være på desperationens rand, afviste, at de kunne kræve effekterne udleveret straks.

- 6. Tag udførligt og begrundet stilling til parternes tvist**

Bilag: Gældsftale mellem Tom Andersen og Ann Andersen

”Ann Andersen erkender herved at skyldes kr. 100.000 til Tom Andersen, som Tom Andersen indbetaler på Ann Andersens konto den 1. august 2010. Herudover aftales det, at Ann Andersen låner to espressomaskiner af Tom Andersens firma efter nærmere aftale. Ann Andersen lover til gengæld, at Tom Andersen i rimeligt omfang vil kunne benytte caféen i forretningsmæssigt øjemål til møder med forretningsforbindelser og få kaffe og kage i denne forbindelse. De kan så samtidig se de flotte espressomaskiner. Ann lover, at maskinerne altid vil fremstå i bedste stand og pleje, og at hun vil vise kunderne, hvorledes maskinerne fungerer, hvis de anmoder herom.”